

מסורת הש"ס

הכל חיובין פרק ראשון חגיגה

ז.

עין משפט
נר מצוה

ב א מ"י פ"א מ"א
מחנות עינים הלכה
טו סנה לאין רסד.
ב ב מ"י פ"ב מ"ב
נכרים הלכה י'
סנה עין קול:
ב ב מ"י פ"ג מ"ג
מחנות הלכה ט סנה
עין רסה:
ל ד מ"י פ"ד מ"ד
אלה הלכה ה:
לא ה מ"י פ"ה מ"ה
מ"ח הלכה י'
י"ד י"ד מ"ו ס"ד
ל ב ו מ"י פ"ו מ"ו
מחנות הלכה ז:
ל ד ה מ"י פ"ז מ"ז
ל ד י מ"י פ"ח מ"ח
י"ב י"ב מ"ט הלכה ו:

והבבורים אין לו שיעור לא למטה ולא למטה. הדר פרין
בירושלמי רבי זכריה צעי למה לא מניין עפר
לסוטה אשר פרה רוק יצמה דס לפור של מזרוע א"ר יוסי ולא איתנין
במנתי' אלא זכרים שהוא מוסף עליהן ויש בעשייתן מזוה ואלו אע"פ
שמוסף עליהן אין בעשייתן מזוה:
גמילות חסדים. בירושלמי
הדא מימא גנפוה אכל
בממוני יש לו שיעור וביקור חולים
דלון לו שיעור כדאיתא בזכרים (דף
לט): הו' בכלל גמילות חסדים:
בכסבורין אנו צ"ב ריש לו
שיעור למטה. וסבירה
ליה לאידך מנא בירושלמי דחשיב פאה
דיש לה שיעור למטה:
רבי יוחנן אבר ראיית שנים
בעורה. דכין דלתימי (ו) בראייה

הפאה. לא נמנה בו מורה שיעור (ו) ואע"פ שאין לפאה שיעור נתנו
בו חכמים שיעור אחת מששים: וכן הכוכבים. ולקחת מראשית כל
פרי האדמה (זכרים כו) ולא נאמר כמה: והרלוין. לקמן מפרש:
אמר רבי יוחנן כסבורין היינו לפרש. הלא אין לו שיעור דקמי
הכל: אין לכן שיעור למטה. שיבא
כמה שרצה: אבל למטה יש לו
שיעור. שלא לפחות ממעה כסף כמו
שענינו במשנתנו והיינו סבורין
דשיעור דלוריימא הו': עד שפא
ר' אושעיא ברבי ולימד. ברבי גדול
דבריו: ולימד שאין לו שיעור לא
למטה ולא למטה. מן המורה: אבל
חכמים כו'. כלומר שיעור מעה
כסף ושמי כסף האמור במשנתנו
בראייה ובחגיגה מדברי חכמים הו':
אבל אמרו חכמים גרסקין: מאי
הרלוין. ולא מנא דלתייהו
משמע דמי עולה דאלו השתא לאו
דמיה משמע אלא במזות ראיית
פנים: **רבי יוחנן** אבר ראיית פנים
בעורה. כמה פעמים גרסקין: מאי
נא ומראה עלמו בעורה ואין לרין
להביא קרבן בכל ראייה וראייה:
ראיית פנים בקרבן. ורין להביא
קרבן על כל פעם ופעם: בעיקר
רגל. צ"ע ראשון: כוכבים. לרין
להביא קרבן צמיה הזוכים בסכין
ולא עולה העוף שהיא נמלקת:
נאמרה חגיגה כרגל. למאלל הדיוט:
ונאמרה ראייה לגבוה. דהא לא יראו
פני דמתי משמע לזוכי אני שאל:
מה חגיגה האמורה לדיוט וזכים.
של צמיה דמתי כל ילין חלל מני
עד בקר (שמות כג) צמדי דלית
ליה חלב הקרב לגבוה קאמרי: ואין
נראין חלפין. מפרש לקמן (ט) כהעוהו
ואשמוס. שלא תמטא ותזקק להביא
חטאת ואשם: מניה רעך. מניה
אוהקת הקב"ה שקרא ישראל רעים
שנאמר למען לחי ורעי (תהלים קכג):
סכר רב יוסף למימר כו'. דלי לאו
הכי מלי אין נראין חלפין דיליף במכל
וכוך אי שלא יהו חלפין עולין מזוכין
נפקא שהרי כל הזכרים בכלל וכוך:
א"ל

הנהגות הב"ח

(א) נמי אכל אמרו
חכמים הראיה (ב) אם
שוקק הנגל לחיובת ר"ל
לר"י ר' יוסי פ"י הנהגה:
(ג) אם לחיובת ר' יוחנן
לר"י לר"י לר"י לר"י לר"י
הפאה ותי אע"פ שיש
לפאה שיעור חכמים נתנו
בו שיעור: (ד) ד"ה ואין
דלפין ותי לקמן ספ"ד
ואח"כ מיהי מניח הדין
וה' לחי ורעי הדין
ואח"כ הדין כהעוהו ותי
ואשם הדין וחלפין מניה
סכר רב (ה) חייב ד"ה ר'
יוחנן ותי דכין דלתייהו
קרבן כהליה: (ו) בא"ר
מניה בראיית פנים אבל
בראיית קרבן יש לו:
(ז) בא"ר לא יראו פני
ריקם אפילו כל שהיא:
(ח) בא"ר לא מקלפין
מניה בא"ר מניח טל
מוסר ותי אם יראה דהא
לא פטר ותי לא יראו פני
יוחנן ותי יש לו שיעור
חייבין יש לו שיעור למטה
כדאיתא בירושלמי ותי
שיעור להבארה:

גליון הש"ס

נכסא כל היבא דאתא.
ענין זה שנתן ד' ע"ה
ועיין בחומשים שם ד"ה
אלא ד' חמרה:

הנהגות מדר"ב

רנשבורג
א א גביא חף אחס בתום.
כ"ב ע"י טורי אבן:

מוסף רש"י

והראיון. מפרש נמי דכל
כמה דעמי לחמיו עברה
כרגל מחמי ומימי קרבן
עולה לחיובת ותי הקרבן אין
אם שיעור למטה אם מניה
אם מניה ותי המורה. אבל
חכמים לחיובת הליה מטה
כסף ומחנות שמי כסף
(חולין פ"ד).

רבינו חננאל

זכרים שאין להם שיעור
הפאה והבבורים הראיון
כו'. א"ר יוחנן בא
ר' אושעיא ברבי ולימד
הראיון אין לו שיעור לא
למטה ולא למטה. אבל
חכמים אומרים הראיה
מעה כסף ותמנה שמי
כסף. מאי הראיון ר'
יוחנן אמר ראיית פנים
בעורה כלומר ביאתו
וראיית בעורה כמה
פעמים אין לה שיעור.
ר"ל אמר ראיית פנים
בקרבן. ואמרין בקרבן.
הנגל לומר בתחלת הנגל
בעת כוואו להקביל פנים
בעורה דברי הכל ראיית [פנים]
כי פליגי ביבא ראתא אמר
ר' יוחנן אומר עייל דלא צריך
לאהרי כל זמן דעילין ורי שמעון בן

תורה אור השלם

1. את תג תפוחות תשמור
שבעת ימים תחבר
מזוה כאשר צויתך
למזוה דרש הקאבוי בי
בו ק'את עמריהו ולא
ק'ראו קני רוקם:
שמות כג טו
2. שלוש פעמים בשנה
ק'אה כל בורח את פני
ה' אלתיך במוקדם אשר
יבחר בזה המזוה ובזה
השבעות ובזה הסנות
ולא ק'אה את פני ה'
ורוקם דברים זו טו
3. הקר רגלך מבית רעך
פן ישבעך ושנאך.
משלי כו כ
4. אבוא ביתך בעולות
אשלים לך נדרך.
תהלים סו יג

רבינו חננאל (המשך)

לקיט [מורה] לא יליא אלא
אי מייתי קרבן בהרהי.
ומתיב ר"ל והחובי ולא
יראו פני רוקם. ופריך כ'
יוחנן הוהו בעיקר הרגל
כי קאמרין דלא צריך
היבא דראייה הרגל
ולא אייתי בשאר ימות
הרגל. אייתיבא לא יראו
פני רוקם בכוכבים אתה
אומר בכוכבים או אינו
כדי שלא יראו פני רוקם
לשנא דלמא חיימי בו ביום קאמרי
דלא מקלפין (ו) משום כל מוסף כיון
דכבר נפיק אכל למחר וליומא
אזרחא מני להביא אם יראה לא
פטר ליה קרא מה אני צמתי רק
צמיובה אכל אי מייתי שפיר
מקלפין ויש לקוש לא איתומג
ולא משמע לישנא דלעיל דלמא
ולא חיימי צבאר יומי ולא פליג רבי יוחנן
רק דלא מיחייב לחמי אכל אי מייתי
מקלפין שפיר ויש לקוש לא איתומג
אלא משום דמיחייב ולא מיחייב ליה
קרא ולא דמי האי יש לו שיעור
להיאו בירושלמי דהתם מלמטה
מיירי (ו) (דמתי) הקרבן אכל הכא
קיימינן שיעור צבאמנו ואם נגוא
להשוותם יחד הא לקרבן יש לו
שיעור למטה כדאיתא בירושלמי וה"י
ככל י"ס ולהביא חטאת ואשם וכד'
רק ומשני לא קשיא הא בעולות ושלמים אבוא ביתך והא דכתיב הוקר רגלך בחטאות ואשמות. תניא נמי הכי כשניאו

חדא זימנא מיפטר כדן אם יראה
או יביא כנו שירצה אכל ראיית
פנים בקרבן יש לו שיעור דסבירה
ליה לרבי יוחנן מעה כסף ושמי כסף
דלוריימא והכי איתא בירושלמי
דמסקת פאה ממתי' בראייה (ו) אכל
בקרבן יש לו שיעור דל"ר יוחנן מעה
כסף שמי כסף דלוריימא ועוד אמר
במכלתינן רבי יוחנן דבעתיה דלמני
כל השעורים הלכה למשה מסיני
ואמר מעה כסף ושמי כסף דלוריימא
וריש לקוש דמוקי לה בראיית פנים
בקרבן סבירה ליה כו' (ו) (יהושע)
דלמחר מעה כסף שמי כסף דרבנן
וכן אמר התם לא יראו פני (ו) כל שהוא
אכל חכמים נתנו להם שיעור מעה
כסף שמי כסף ומיבוי הש"ס
שלנו לא נמית להכי אלא להך לישנא
קמא משמע דבעי למימר דמתינתין
מיירי אף צמועד הלכך לא מני
לאוקמי בראיית קרבן דלא לא מיחייב
כלל להביא אכל בראיית פנים מיחייב
לגוא חדא זימנא ומשם (וה) והלאה
אין לו שיעור ויש לקוש אמר
דמתי' נמי בראיית פנים בקרבן
דמיחייב להביא ומ"מ לרין לומר
דסבירה ליה כרבי יהושע דספירשמי
כדי שלא יראו פני רוקם כלל ולא ידן
לישנא דלמא חיימי בו ביום קאמרי
דלא מקלפין (ו) משום כל מוסף כיון
דכבר נפיק אכל למחר וליומא
אזרחא מני להביא אם יראה לא
פטר ליה קרא מה אני צמתי רק
צמיובה אכל אי מייתי שפיר
מקלפין ויש לקוש לא איתומג
ולא משמע לישנא דלעיל דלמא
ולא חיימי צבאר יומי ולא פליג רבי יוחנן
רק דלא מיחייב לחמי אכל אי מייתי
מקלפין שפיר ויש לקוש לא איתומג
אלא משום דמיחייב ולא מיחייב ליה
קרא ולא דמי האי יש לו שיעור
להיאו בירושלמי דהתם מלמטה
מיירי (ו) (דמתי) הקרבן אכל הכא
קיימינן שיעור צבאמנו ואם נגוא
להשוותם יחד הא לקרבן יש לו
שיעור למטה כדאיתא בירושלמי וה"י
ככל י"ס ולהביא חטאת ואשם וכד'
רק ומשני לא קשיא הא בעולות ושלמים אבוא ביתך והא דכתיב הוקר רגלך בחטאות ואשמות. תניא נמי הכי כשניאו

כל היבא דאתא ולא אייתי דכולי עלמא לא פליגי דעיל ומתחזי ונפיק כי
פליגי דאתא ואייתי רבי יוחנן דאמר ראיית פנים בעורה ראיית פנים
הוא דאין לה שיעור הא לקרבן יש לה שיעור וריש לקיש אמר ראיית
פנים בקרבן דאפילו קרבן נמי אין לו שיעור איתיביה דהוקר רגלך מבית
רעך התם בחטאות ואשמות כדרבי לוי דרבי לוי רמי כתיב הוקר
רגלך מבית רעך וכתיב יבא ביתך בעולות לא קשיא כאן בחטאות
ואשמות כאן בעולות ושלמים תניא נמי הכי הוקר רגלך מבית רעך
בחטאות ואשמות הכתוב מדבר אתה אומר בחטאות ואשמות או אינו
אלא בעולות ושלמים כשהוא אומר אבוא ביתך בעולות אשלים לך נדר
הרי עולות ושלמים אמור הא מה אני מקיים הוקר רגלך מבית רעך
בחטאות ואשמות הכתוב מדבר: ואין נראין חלפין דיליף במכל
למימר מאן דאית ליה עשרה בנים לא ילסוף האידיא חמשה ולמחר חמשה
א"ל
דין הוא שיש לו שיעור צבאמנו אי צעי מייתי אי מקלפין מניה או לא ומיבוי לפי לשון בירושלמי לא ידענא הכי מוקי לה ממתי' בראיית פנים
בעורה ולא בקרבן משום שיש לה שיעור כרבי יוחנן והא חשיב פאה שיש לה שיעור למטה ושמא דלבעי לישבו למתי' כדברי הכל אף
תמנא דלמחר פאה אין לה שיעור לא למטה ולא למטה ומתקמא בראיית פנים למד לרבי יוחנן כן נראה לי ה"פירוש דהך צמעתמחא:

16 דברי רבינו אלא חס עולם לפי טיבת הנמ' יחלי נדמסא חתרת יו' ונ"ע